ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΡΑΦΕΙΑ:
ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΑΔΕΛΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 19
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"
ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 778
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
3
ΜΑΡΤΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 56' ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 13
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΤΥΡΩΝΟΣ
Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 9.9 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 2.0 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡ. ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ - Β ΑΣΘ. ΙΟΝΙΟΝ
ΝΑ ΑΣΘ ΘΑΛΑΣΣΑ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΕΩΣ ΤΕΤΑΡΑΓ.
ΒΑΡΟ[illegible]ΝΗ: 775.9

ΑΤΑΝΩΜΗ ΠΡΩΪΑ

ΑΛΚΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΑΙ ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΟΡΡΑΦΙΑΙ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙΣ

Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΒΑΣΑΝΙΖΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΟΥΣ ΣΕΡΒΟΥΣ

ΕΞΑΙΓΡΑΦΩΝ, 29 Φεβρουαρίου. (Δεν απαντήσαμε στο ανταπεκριτού μας). — Η παρεμβολή μακρά κυβερνητική κρίσις άφησε προσωρινώς τα σχόλια του Τύπου περί του κυρίου θέματος, το οποίον θα απασχολεί την κοινήν γνώμην τον τελευταίον καιρόν: των Ιταλοσερβικών σχέσεων και της προσεγγίσεως των δύο χωρών. Δια την επίτευξιν ταύτης εξεδηλώθη και απεδείχθη αμφοτέρωθεν η αγαθή θέλησις των προθέσεων. Ωστόσον αι διαφοραί αντιλήψεων και Βελιγραδίου δεν φαίνονται ακόμη το στάδιον του συμβιβασμού.

Μετά την επίλυσιν της κυβερνητικής κρίσεως δια του αναχωρηματισμού εις την εύσαρκον της παλαιάς Κυβέρνησιν, ο Τύπος του Βελιγραδίου ήρχισε πάλιν ασχολούμενος με τα φλέγοντα εξωτερικά γεγονότα: την κατάσταν εις τα Βαλκάνια, το επεισόδιον του Αγίου Γοτθάρδου, τας συζητήσεις της Γενεύης. Αλλά όλα αυτά έν συγκρίσει με την πολιτικήν της Ιταλίας είναι λίαν χαρακτηριστικόν της θέσεως των πνευμάτων, ότι τα ίδια τα σερβικής κοινής γνώμης έδωσαν αποκτήσει ωρισμένας έμμέσους έσον αφορά τας ιταλικάς εξέλιξεις τάσεις. Κατά τους σερβικούς κύκλους ο βασικός χαρακτήρ των εξελίξεων και τάσεων αυτών είναι δεμελιωμένη αντισερβικής. Όλαι αι ενέργειαι του Μουσσολίνι εις την εξωτερικήν πολιτικήν του κύριον στόχον έχουν την εξολεσίαν. Και σκοπός του είναι να λάβη τα σημαντικώτερον πρόσκομμα, ποίον προβάλλει εις την πραγμάτωσιν των ιμπεριαλιστικών σχεδίων της Νοτιοσλαβίαν.

Βεται ή ιταλική πολιτική αποκτά τους εν Βελιγραδίω ένα χαρακτήρα ακόμη, ο οποίος περιβάλλει διά μυστηρίου της μηχανορραφίας και μακιαβελισμού ενεργείας και έξεις απλάς και ευνοήτους. Χαρακτηριστικώτερον της αντιλήψεως αυτών είναι το σημερινόν άρθρον της Πρέσσα, το οποίον ως τοιούτον και τον τρόπον της ποτε με την ενότητος της Βαλκανικής της Αυστροουγγαρίας: σπορά της μεταξύ των Βαλκανικών λαών και κατόπιν ψάρευμα είς τα θολά νερά.

Πράγματι, δουλγαρι··η ελευθέρα ζώνη Θεσσαλονίκη, από οικονομικής απόψεως, είνε άσπρικτος εξ ολοκλήρου. Εις την σερβοβουλγαρικήν μεθόριον δεν υπάρχει ούτε μία σιδηροδρομική γραμμή που εις Θεσσαλονίκην. Δεν υπάρχει μία μόνη μεταφορική οδός, μία οδός αξιοπ, μήκους περίπου 100 χιλιομέτρων, ήτις εν τούτοις δεν είνε δυνατόν να χρησιμοποιηθή διά τας εμπορικάς μεταφορ. Τούτο σημαίνει ότι τα βουλγαρικά προϊόντα, τα προοριζόμενα διά Θεσσαλόνικην, δέον να διέλθουν εκ του σερβικού εδάφους. Η οδός αύτη είνε εξ φοράς μακροτέρα π. χ. από την οδόν Σόφιας—Κρεμπρονιτ ή Γευγελής—Θεσσαλονίκης. Δεν ήθελαν να έργασθούν διά την εξαγωγήν των εμπορικών συμφερόντων Βουλγαρίας, θα ήτο φυσικώτερον και κατώτερον να παραχωρήσουν εις αυτήν συμφώνως προς την ελληνοβουλγαρικήν συνθήκην ειρήνης—διέξοδον εις τον Αιγαίον τα Δεδεαγάτς επί της Μεσογείου. Εκ τούτων προκύπτει ότι πρόκειται καθαράς πολιτικής κερδοσκοπίας της Σερβίας. Τα σχόλια του βουλγαρικού Τύπου προλέγουν ήδη περίοδον φιλικών σχέσεων μετά της Ελλάδος, ο δε Έλληνικός Τύπος δμιλεί περί της αποκαταστάσεως της ισορροπίας των Βαλκανίων, την οποίαν ή Νοτιοσλαυΐα έκλόνισε διά της αρνήσεώς της όπως αναπεώση την συμμαχίαν μετά της Ελλάδος. Ταύτα αποδεικνύουν ότι εύρισκόμεθα εις την υπόθεσιν αυτήν προ επικινδύνου ιταλικής μηχανορραφίας εις τα Βαλκάνια.»

Βεβαίως το συμπέρασμα της σερβικής συναδέλφου δεν έχει αξιώσεις σοβαρότητος. Το γεγονός ότι ο ελληνικός και βουλγαρικός Τύπος ομιλούν περί φιλικής προσεγγίσεως των δύο χωρών δεν είνε διόλου απόδειξις ιταλικών μηχανορραφιών. Η προσέγγισις με την Βουλγαρίαν ουδέποτε από του πολέμου εύρίσκετο έξω του προγράμματος της Ελλάδος, συμφωνούσης επ' αυτού της ελληνικής κοινής γνώμης. Είνε όμως γεγονός ότι τα δύο Βαλκανικά κράτη εύρέθησαν, τρόπον τινά, εις κατάστασιν αμύνης έναντι της νοτιοσλαυϊκής τακτικής. Υπάρχουν τελευταίως ενδείξεις μεταβολής της τακτικής ταύτης. Η άφιξις του εν Σόφια Σέρβου πρεσβευτού κ. Νέσιτς ενταύθα των χαρακτήρα τούτον έχει, καθ' όλας τας υπαρχούσας πληροφορίας. Ο κ. Μαρίγκοβιτς θα έχη την ευκαιρίαν να συνομιλήση εν Γενεύη, τόσον μετά του Έλληνος, όσον και μετά του Βουλγάρου συναδέλφου του. Να ελπίσωμεν αύτην την φοράν ότι αι συνομιλίαι θα απόδουν τόσον καρποφόροι, ώστε να απαλλαγούν οι εν Βελιγραδίω του εφιάλτου των ιταλικών σχεδίων, ωμή εκδήλωσις του οποίου είνε το παρατεθέν άρθρον της σερβικής συναδέλφου;

Ν. Σ.

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Μου γράφει μία κυρία:

«Συνεχώς επιτίθεσθε κατά του φεμινισμού, ως επιδιώκοντος τα καλά και συμφέροντα εις τας γυναίκας, συστηματικώς δε αποφεύγοντος τας υποχρεώσεις. Ίδού όμως ότι τα πράγματα σας διαγευδούν παταγωδώς, αποδεικνύοντα ότι ο γυναικείος αγών δεν κάμνει διάκρισιν μεταξύ πλεονεκτικών και μειονεκτικών θέσεων, αλλ' ότι την διάκρισιν ταύτην την δημιουργείτε σείς οι άνδρες διά να κρατήτε πάντοτε εις κατωτέραν βαθμίδα το γυναικείον φύλον. Τελευταίως η Γαλλική Βουλή είχε ψηφίσει Νόμον διά του οποίου επεβάλλετο εν Γαλλία και η στράτευσις των γυναικών. Ο Νόμος αυτός έτυχε πλέον ή ενθουσιώδους υποδοχής εκ μέρους των Γαλλίδων, πολλαί των οποίων και έγραψαν άρθρα επαινετικά εις τας εφημερίδας των Παρισίων. Τί συνέβη όμως; Το ζήτημα από της Βουλής ήλθεν εις την Γερουσίαν, ή οποία απέρριψε την σχετικήν με τας γυναίκας παράγραφον του Νόμου, δεχθείσα, ότι μόνον οι άνδρες εν καιρώ πολέμου θα επιστρατεύωνται. Ωσιε, καθώς βλέπετε, δεν είνε ό φεμινισμός εκείνος που αποφεύγει τας υποχρεώσεις, αλλά το άνδρικόν φύλον δεν έννοεί κατ' ουδένα λόγον να επιβάλη ταύτας. Το διατί είνε εύνόητον. Οι άνδρες καταλαβαίνουν ότι το μόνον πρόσχημα διά του οποίου ημπορούν να συνεχίσουν την επί των γυναικών κυριαρχίαν των και εις το μέλλον, είνε ακριβώς αυτή η περίφημος στρατιωτική υποχρέωσις. Αφού έμείς πολεμούμε, λέγουν, και πεισοκοβόμαστε, θα είπή ότι πρέπει να έχουμε και μερικά δικαιώματα παραπάνω. Ο Γαλλικός φεμινισμός εις το βλακώδες τούτο επιχείρημα απήντησε τας ημέρας αυτάς διά της αφοβήτου επιδοκιμασίας του Νόμου της Γαλλικής Βουλής. Αι Γαλλίδες είπαν: «Αφήσατε μας λοιπόν και μάς να πολεμήσωμε, αφού έτσι είνε το πράγμα». Αλλ' ή Γερουσία αντέταξε την τελειωτικήν άρνησίν της: «Δεν μπορείτε. Εκτός τούτου, εάν επιτρέψουμε την στράτευσίν σας και μίαν ημέραν γίνη εισβολή του εχθρού εις το έδαφος σας, θα δώσουμε το δικαίωμα εις τον εχθρόν αυτόν να κάμη το ίδιον με ημάς και να σάς επιστρατεύση, όπότε πλέον φαντάζεσθε τα επακόλουθα.» Δεν μπορούμε λοιπόν να πολεμούμε; Γιατί; Διότι φοβούμεθα τον θάνατον; Αλλ' όταν δεχώμεθα να γίνωμεν σύζυγοι των άνδρών και να γεννοβολούμε, γιατί δεν μάς φοβίζει ο θάνατος; Ο Μπέμπελ είπε απάνω-κάτω ότι μία γυναίκα πρέπει να μάς γεννά κάθε χρόνο, διότι έτσι θα μάς κρατή περισσότερον απασχολημένους και ασφαλώς δεν θα έχωμεν καιρόν να σκεπτώμεθα τα δικαιώματά μας. Χριστιανοί, όπως είμεθα, δεν θέλομεν να γίνωμεν μητέρες χριστιανών στρατιωτών, διότι δεν μάς θέλετε στρατιώτας διότι δεν μάς θέλετε ίσας ή και ανωτέρας σας, διότι ή σύγχρονος ανδρική γενναιότης δεν απεδείχθη δά και τόσον περίφημη!»

Το γράμμα της αγνώστου μου κυρίας περιέχει όντως μερικάς αληθείας. Πράγματι ή τεκνοποίησις της γυναικός είνε μία λεπταμερεια του βίου της διά την οποίαν δικαιούται να υπερηφανεύεται. Διά να φέρη εις τον κόσμον μίαν ύπαρξιν, παίζει ή ζωή της κορώνα ή γράμματα. Αλλά το παιδί που γεννάται δεν είνε μόνον του ανδρός. Είνε και ιδικόν της. Διά να εκθέσωμεν δε τα πράγματα όπως έχουν, και το γλέντι το οποίον προηγείται της τεκνογονίας είνε κοινόν δι' αμφοτέρους τους συζύγους. Βεβαίως ή γυναίκα εις την περίπτωσιν αυτήν δικαιούται να καυχηθή διά το ψαρρος της. Αλλά ιούτο δεν σημαίνει ότι θα έχη το ίδιον θάρρος και όταν πρόκηται να αντιμετωπίση τας σφαίρας του εχθρού. Τας έχουμε καλά γνωρίσει τας γυναίκας από την καθημερινήν μας ειρηνικήν ζωήν. Όταν έννοήσουν ότι κάπιος λωποδύτης έμπήκε την νύκτα στο σπίτι, τρομάζουν σαν χήνες και φωνάζουν: «Γιάγκο, Γιάγκο, ξύνα, κλέφτες!» Τί τον χρειάζονται τον Γιάγκον, αφού είνε τόσον άνδρειωμένες; Και όταν ο Γιάγκος έξυπνᾷ, γιατί του δίδουν το πιστόλι και αυτές κρύβονται πίσω από την πόρτα; Δεν υπάρχει αντίρρησις ότι ανεφάνησαν κατά περιόδους και γυναίκες εύτολμοι, ίσως μάλιστα και πολύ εύτολμότεραι των άνδρών. Αλλ' αύται κατήλθον εις τας μάχας αύτοπροαιρέτως και χωρίς κανείς να τας υποχρεώση προς τούτο. Έπειτα φαντάζεται κανείς ποίας δυσχερείας ημπορεί να παρουσιάση εις την στρατολογίαν μία επιστράτευσις του ωραίου φύλου εν καιρώ πολέμου; Θα δημιουργηθή αντόθεν αφανιστον εναΚράτος επιστρατεύση παραδείγματι ένα Κράτος επιστρατεύση τας ηλικίας μέχρι του είκοστού πέμπτου έτους, ελάχιστοι μεν άνδρες θέλουν κληθή εις τας τάξεις του στρατού, όλαι δε ανεξαιρέτως αι γυναίκες, γνωστού όντος ότι όλαι έχουν ηλικίαν κάτω των είκοσιπέντε ετών. Ο πόλεμος συνεπώς θα διετρεχε τον κίνδυνον να διεξαχθή μόνον μεταξύ θηλέων, πράγμα το οποίον είνε απολύτως άδικον!

Υ. Γ.—Είχον γράψει τα ανωτέρω, όταν επληροφορήθην ότι ο Νόμος της Γαλλικής Βουλής τον οποίον απέρριψεν ή Γερουσία ώριζεν ότι αι στρατεύσιμοι γυναίκες δεν επρόκειτο να χρησιμοποιηθούν εις τας μάχας, αλλ' εις τα μετόπισθεν και εις την πολεμικήν βιομηχανίαν! Άρισια λοιπόν έπραξεν ή Γαλλική Γερουσία. Δεν αρκεί ότι κορϊδευόμαστε από τας γυναίκας εν ειρήνη, πρέπει να κορϊδευώμαστε και εν καιρώ πολέμου;

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Λαϊκό της αύριον Κυριακής

Το νέον μας μυθιστόρημα

"Το ξαναγύρισμα"

Η ΑΝΑΤΟΛΗ ΑΦΥΠΝΙΖΕΤΑΙ

ΑΙ ΙΝΔΙΑΙ ΘΕΛΟΥΝ ΠΛΗΡΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΝ

ΟΙ ΕΘΝΙΚΙΣΤΑΙ ΑΠΟΚΡΟΥΟΥΝ ΠΑΣΑΝ ΕΠΑΦΗΝ ΜΕ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΠΟΥΝΤΙΤ ΜΟΛΙΤΑΛ ΝΕΧΡΟΥ, ΗΓΕΤΟΥ ΤΟΥ ΙΝΔΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

[Αι ειδήσεις των τελευταίων ημερών αγγέλλουν ότι εις τας Ινδίας εναρατεί άνωμαλος κατάστασις, λόγω της άφίξεως της βρεττανικής κοινοβουλευτικής έπιτροπής, ήτις πρόκειται να προβή εις μακράν επιτόπιον έρευναν προς καθορισμόν του καθεστώτος του πολιτεύματος εκείνου τμήματος της βρεττανικής αυτοκρατορίας. Οι έθνικισταί ηρνήθησαν, παρά τας επανειλημμένας προσκλήσεις, να έλθουν εις επαφήν μετά μέλη της έπιτροπής. Αντιθέτως ανεκαλύφθη ευρύ δίκτυον δογανώσεως απροβλεπτούσης εις ανατρεπτικούς σκοπούς. Διά τούτο ενέχει εξαιρετικόν ενδιαφέρον το κατωτέρω εύγλωττον άρθρον, εν ώ ο ηγέτης των Ινδών εθνικιστών καθορίζει την στάσιν τούτων έναντι της βρεττανικής ηγεμονίας, του Μπολσεβικισμού και του ενδεχομένου της ενόπλου εξεγέρσεως.]

Οι Βρεττανοί ήλθαν εις τας Ινδίας ώς έμποροι και παρέμειναν ώς κυβερνήται. Είνε περιττόν να εισέλθωμεν εις λεπτομερείας. "Ολοι ανεξαιρέτως παραδέχονται τούτο. Οί πρώτοι τυχοδιώκται ούδέ την παραμικράν είχον πρόθεσιν να κυβερνήσουν την χώραν. Αί επικρατούσαι τότε συνθήκαι ήσαν ευνοϊκαί δι' αύτούς, ώστε όχι μόνον να παραμείνουν ώς έμποροι, άλλα και να συμμετάσχουν εις την κυβέρνησιν, την αιολίαν τελικώς εσφετερίσθησαν.

"Ολαι των αί ενέργειαι απέβλεπον εις το συμφέρον του καπιταλισμού. Αί ακόλουθοι άλίγαι βεβαιώσεις τριών αποδεικνύουν τούτο περιφανώς.

Ο λόρδος Μακάλαιυ παρετήρει:

«Η έταιρεία των ανατολικών Ινδιών είχεν άνατεθή εις χείρας διευθυντών, οί όποίοι έδωκαν τας έξης οδηγίας προς τον Χάστινγκς: «Να κυβερνάτε επιεικώς, να στέλλετε περισσότερα χρήματα· να άσκήτε αύστηράν δικαιοσύνην, να στέλλετε περισσότερα χρήματα.»

Αί οδηγίαι αύται είνε λακωνικαί, άλλα σημαντικώτατα. Η πολιτική αύτη ούδ' επί στιγμήν μετεβλήθη και εφαρμόζεται άκόμη και σήμερον. Αύτος είνε ό λόγος διά τον οποίον αί Ινδίαι δεν ημπορούν να ανακτήσουν την ανεξαρτησίαν των. Αύτό συνέβαινε κατά την πρώτην περίοδον. Κατόπιν έρχόμεθα εις τον «πόλεμον υπέρ ανεξαρτησίας», όπως αγαπώμεν να τον ονομάζωμεν ήμείς οί Ινδοί, εις την «Στάσιν», όπως τον αποκαλούν οί Βρεττανοί, ίσως διότι απέτυχεν· άν επέτύγχανε, θά ώνομάζετο διαφορετικά.

Κάθε Ινδός διατηρεί προσφιλεστάτην ανήμην της προκηρύξεως της βασιλίσσης Βικτωρίας. Μέχρι του θανάτου της αύτη έτύγχανε σεβασμού άπ' άκρου εις άκρου των Ινδιών. Το κυριώτερον μέρος της προκηρύξεως, τουτέστι το άφορών την ισότητα των Ινδών προς τας άλλας φυλάς, έγράφη κατ' ιδικήν της υπαγόρευσιν. "Εκτοτε θεωρείται ώς ή χάρτα της Ινδικής ελευθερίας. Η ισότης όλων είνε ή σύνοψις και ή ουσία της.

Αλλ' αί επακολουθήσασαι γενεαί κυβερνητών, μεγάλων και μικρών, άσεβέστατα ηγνόησαν τας βασιλικάς εντολάς και ηκολούθησαν την πολιτικήν της Εταιρείας των Ανατολικών Ινδιών.

Ο σερ Τζων Στράκεϋ παρετήρει τα εξής:

«Μάς λέγουν συχνά ότι καθήκον της κυβερνήσεως των Ινδιών είνε να μεριμνά διά τα Ινδικά συμφέροντα μόνον και ότι, άν τα συμφέροντα του Μάντσεστερ παραβλάπτωνται, δέν είνε δική της δουλειά. "Οσον άφορά έμέ, άποκρούω διαρρήδην τας τοιαύτας θεωρίας... Τα συμφέροντα του Μάντσεστερ, τα οποία άνήκουν τοι άνθρωποι σκάπτουν, είνε τα συμφέροντα δι' μόνον του μεγάλου και ευρυσθενούς πληθυσμού, όστις είνε άμέσως συνδεδεμένος με το εμπόριον του βάμβακος, άλλά έκατομμυρίων "Αγγλων. Δέν έντρέπομαι να είπω ότι...δέν υπάρχει ύψηλότερον καθήκον, κατά την άντιληψίν μου, άπό έκείνο το οποίον οφείλω είς την πατρίδα μου.»

"Ετσι ή πολιτική, καθ' ήν ή Μεγάλη Βρεττανία πρέπει να τίθεται ύπεράνω των Ινδιών, ήρχισε πάλιν εφαρμοζομένη. Βραδύτερον ό λόρδος Σαλισμπουρυ εξετόμισε τα εξής:

«Αί Ινδίαι πρέπει να φραμαχθούν προς εξυπηρέτησιν των βρεττανικών σκοπών.»

Τώρα προσάλλει το ζήτημα κάς υπό τοιαύτας περιστάσεις ήτο δυνατόν να γεννηθή το ζήτημα της αύτονομίσεως των Ινδιών. Αί Ινδίαι άποτελούν τμήμα του κόσμου· όσονδήποτε απομεμονωμέναι και άν είνε, υπάρχουν επιρροαί αίτινες διαπερούν πάντα άνθρώπινον φραγμόν. Το ινδικόν εθνικόν συνέδριον ιδρύθη περί τα τέλη του δεκάτου ενάτου αιώνος και ήρχισεν εργαζόμενον όχι χάριν της ελευθερίας άλλα χάριν των ευνοιών εκείνων, όν ήτο δυνατή ή απόσπασις παρά των κρατούντων της χώρας. Ηκολουθείτο πολιτική υποδοχής, σύμφωνα προς την οποίαν ή Αγγλία ήτο ή μήτηρ των λαών, ή δε Ινδία ή τροφός των. Ο Ντάντα Ναορόζι, ένας των ιδρυτών του συνεδρίου, έγραφε το 1887:

«Η Αγγλία είνε ή μήτηρ μας, ή δε Ινδία η τροφός μας. Ποτέ δεν θά ζητήσωμεν να χωρισθώμεν από την μητέρα μας, ποτέ δεν θά ζητήσωμεν να μάς αποστερήση την προστασίαν της.»

Παρ' όλα ταύτα τα προσκόμματα, το κόμμα της Αυτοδιαθέσεως ανεπτύχθη μεγάλως· δέν είχε πλειοψηφίαν εις ούδέν συμβούλιον, αλλά ήτο το μεγαλύτερον κόμμα. Ωπωσδήποτε, τα μέλη του κατήλθον εις τον αγώνα και εξεγάσθησαν. Το κόμμα διετύπωσε τας εθνικάς αξιώσεις και εις έμε έλαχεν ή τιμή να πράξω τούτο. Είπαμεν ότι αί προβλεπόμεναι μεταρρυθμίσεις ήσαν ανεπαρκείς. "Επρεπε να συγκληθή μία συνδιάσκεψις επί τη βάσει της ισότητος, έκπροσωπούσα όλα τα συμφέροντα. "Επρεπε να συνταχθή ένα Σύνταγμα, να υιοθετηθή υπό της νέας συνελεύσεως και κατόπιν να ψηφισθή υπό της Βουλής των Κοινοτήτων. Πολλοί δηαδοί της κυβερνήσεως επεδοκίμασαν ταύτα, αλλ' έμειναν άπροτρέπτως εις το ότι έπρεπε να γίνη μία δοκιμή του σχεδίου Μόντεγκιου—Τσέλμσφορντ.

Τότε ό λόρδος Μπίρκενχεντ έξεστόμισε την περίφημον πρόκλησίν του. Είπεν ότι ούδεμία υπήρχεν άνάγκη γενικής συνδιασκέψεως και ηρώτησεν: «Έχετε σείς κανένα Σύνταγμα;» "Οπως άνεγνωρίζετο έν τη έκθέσει Μόνφορντ, δέν ήτο δυνατόν ό λαός να καταστρώση Σύνταγμα πριν ακολουθήση επί τινα καιρόν την ιδίαν αυτού κατεύθυνσιν. Είχομεν πάντως άνάγκην μιάς διακηρύξεως δικαιωμάτων — του δικαιώματος της ισότης.ς, του δικαιώματος να αυτοκυβερνώμεθα. "Οταν ό λόρδος Μπίρκενχεντ επανέλαβε την πρόκλησιν, συνετάξαμεν ένα Σύνταγμα τω 1925, περιλαβόντες εις αυτό καταλλήλους διατάξεις υπέρ του στρατού και των ινδικών κρατών, άλλ' άφ' ετέρου ζητούντες πλήρη, υπεύθυνον κυβέρνησιν. "Οταν τούτο θά έγίνετο δεκτόν, μία συντακτική συνέλευσις θά ήδύνατο να συγκληθή προς καθορισμόν των λεπτομερειών.

Αύτά συνέβαιναν τω 1925. Αλλ' οί κυβερνώντες έθεώρησαν το Σύνταγμα έκείνο υπέρ το δέον δόριατον. Απηντήσαμεν ότι ούδέν καλύτερον ήτο δυνατόν να συνταχθή μέχρις ότου διασαφηνισθούν αί γνώμαι άλων των τάξεων.

Η Κυβέρνησις λέγει:

«Καλά, άν είσθε καλά παιδιά, θά σάς δώσωμεν κάτι περισσότερον.»

Ημείς είμεθα έτοιμοι να συζητήσωμεν, αλλά υπό ούδεμίας διατάξεως ούδενός νομοθετήματος του Βρεττανικού κοινοβουλίου δεσμευόμεθα. Ούδεμίαν σχέσιν έχομεν με την διορισθείσαν τελευταίως συντακτικήν επιτροπήν μελών της Βουλής των Κοινοτήτων.

Το θαύμα θαυμάτων είνε ότι το Εργατικόν Κόμμα επεδοκίμασε τον διορισμόν της επιτροπής. Ο λόρδος Ούίντεργον λέγει κατ' ουσίαν:

«Διορίζομεν την επιτροπήν και παρέχομεν ευκαιρίαν εις την Συνέλευσιν να διορίση επιτροπήν, σάς επιτρέπομεν να λάβετε μέρος εις την Μικτήν Κοινοβουλευτικήν Επιτροπήν και να στείλετε αντιπροσωπείαν εξ Ινδιών εις την Αγγλίαν, άν θέλετε. "Εχετε δ,τι άκριβώς χρειάζεσθε.»

Ναι, αλλά δέν είμεθα παιδιά και δέν είνε δυνατόν να γελασθώμεν. Ο λόρδος Μπίρκενχεντ είνε φημισμένος δικηγόρος, άλλα και έγώ ήσκησα το επάγγελμα επί σαράντα πέντε έτη.

Απερασίσαμεν να μη δεχθώμεν την επιτροπήν. Τί κρύπτεται όπισθεν αύτης; Πρό ημερών μόλις ή Κυβέρνησις εφανέρωσε τας υστεροβούλους προθέσεις της. Έτέρα επιτροπή, υπό τον σερ Χάρκορτ Μπάτλερ, διωρίσθη ίνα διερευνήση τας σχέσεις των Βρεττανικών Ινδιών μετά των Κρατών των Πριγκήπων. Ιδού λοιπόν και νέα κοινοβουλευτική επιτροπή.

*Ημπορείτε να φανταισθήτε σύστημα Κυβερνήσεως, το οποίον να μη περιλαμβάνη τα Ινδικά Κράτη; Μήπως πρόκειται τα Κράτη να αποτελέσουν αντικείμενον χωριστής έρεύνης; Είνε άδύνατον να φαντασθή κανείς τοιούτο, όπως διεσαφηνίσθη υπό της εκθέσεως Μόνφορντ. Αύτοί οί ύπό της εκθέσεως Μόνφορντ. Αύτοί οί ύπό της εκθέσεως Μόνφορντ. Αύτοί οί ύπό της εκθέσεως Μόνφορντ. Αύτοί οί Ινδοί πράγκηπες γνωρίζουν ότι δ-τοι

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ... ΔΡ. 36·0	ΕΤΗΣΙΑ ΔΙΡΑΤΑ ... 72
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ... » 18·0	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΑ. 10
ΤΡΙΜΗΝΟΣ ... » 9·0	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ... 36·50

Μεταν αι ενταυτοι απεδείξεις πληρωμής (χημικώς πιτρίνου) αι αρχαίων της ιατρογραφής αρμόζει και ο κ. Δ. Χαλκία η Έλι... Παρατηρά γαι την ορμαγία της εφημερίδος είνε δημοσιεύει ολόκληρες μίαν επιστολήν της προς αυτόν Κόντου είνε: «Είνε το πρώτον πείραμα της εναρξεως της ανωτέρω και της σφριγήσεις της εφημερίδος είνε ακόμη τα πιο ακριβά και δεν αναγνωρίζονται».

TUR. Ο Πετσόφης δεν ήξευρε ούτε λέξιν Ελληνικήν. Αλλά έσωζε τον καλόν πατριώτην γιατί, Εννοείται ο Θεός τις κάνει τα θαύματα του.

Ο Βυζαντινολόγος Κ. Ρωμανός μας πληροφορεί ότι ο Ενδε λαβίμιος, δεν ήτο αρχιγός της Ακαδημίας Αθηνών. Ο Ενδελαβίμιος ήτο ένας ανώνυμος Αθηναίος, ο οποίος ήτο πολύ πλούσιος και ήθελε να κτίσει μίαν εκκλησίαν. Ο Ενδελαβίμιος ήτο ένας ανώνυμος Αθηναίος, ο οποίος ήτο πολύ πλούσιος και ήθελε να κτίσει μίαν εκκλησίαν.

Όσοι πιστεύουν ότι τα συμφέροντα της Ελλάδος συμπίπτουν με εκείνα της Αγγλίας διαφέρουν, είνε πεπλανημένοι. Τα συμφέροντα της Ελλάδος είνε ταυτόσημα με εκείνα της Αγγλίας παγκοσμίως, διότι η Αγγλία είνε η μεγάλη δύναμις η οποία πολεμεί τον Βολσεβικισμόν. Η Ελλάς δεν θέλει τον Βολσεβικισμόν, θέλει τον Χριστιανισμόν.

Ο Ελεύθερος Τύπος δεν έχει καμμίαν ιδέαν περί πολιτικής. Δεν ημπορεί να γράψη ούτε δύο γραμμάς χωρίς να κάμη λάθη. Ας μη γράφη λοιπόν περί πολιτικής, διότι θα μας αναγκάση να λάβωμεν και εμείς μέρος εις την συζήτησιν, οπότε θα ήναι πολύ άσχημα δι' αυτόν.

Ο Ελεύθερος Τύπος ομιλεί περί ανεξαρτησίας της Τραπέζης. Ποία ανεξαρτησία; Αλλά μήπως δεν ήτο ανεξάρτητος ο Ζαΐμης, όταν εδημοσίευε τας εκθέσεις του περί της καταστάσεως των οικονομικών της χώρας; Ή μήπως ο Ζαΐμης δεν ήτο ανεξάρτητος, όταν εδημοσίευε τας εκθέσεις του περί της καταστάσεως των οικονομικών της χώρας; Ή μήπως ο Ζαΐμης δεν ήτο ανεξάρτητος, όταν εδημοσίευε τας εκθέσεις του περί της καταστάσεως των οικονομικών της χώρας;

Ο Ελεύθερος Τύπος δεν έχει καμμίαν ιδέαν περί πολιτικής. Δεν ημπορεί να γράψη ούτε δύο γραμμάς χωρίς να κάμη λάθη. Ας μη γράφη λοιπόν περί πολιτικής, διότι θα μας αναγκάση να λάβωμεν και εμείς μέρος εις την συζήτησιν, οπότε θα ήναι πολύ άσχημα δι' αυτόν.

Ο Ελεύθερος Τύπος δεν έχει καμμίαν ιδέαν περί πολιτικής. Δεν ημπορεί να γράψη ούτε δύο γραμμάς χωρίς να κάμη λάθη. Ας μη γράφη λοιπόν περί πολιτικής, διότι θα μας αναγκάση να λάβωμεν και εμείς μέρος εις την συζήτησιν, οπότε θα ήναι πολύ άσχημα δι' αυτόν.

ΕΣΠΑΤΟΡΙΟΝ
ΔΕΛΦΟΙ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 2
Το μεγαλύτερον καὶ ὡραιότατον Ἐστιατόριον
ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΠΛΗΡΗΣ
Τιμαὶ Συνδήκης

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΤΗΝ
ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ
ΡΟΔΑ

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ
ΑΥΡΙΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ 2.45 Μ.Μ.
Ἐξαιρετικὴ τροφὴ - Ἐπιτυχὴς ὁμόνοια μετεφέρθησαν εἰς τὴν ὁδὸν Σοφοκλέους 3 (γωνία Νίκης καὶ Κρατερῶν).

ΑΙ ΙΝΔΙΑΙ
ΘΕΛΟΥΝ ΠΛΗΡΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος)

Τώρα τὸ ζήτημα εἶνε: Αἱ Ἰνδίαι εἶνε ἄξιαι διὰ τοιοῦτος εἰς αὐτὰς ἀγῶνας δικαιώσεως; Ὅσον ἐφορᾷ ἐμέ, φρονῶ ὅτι εἶνε ἀξιοθρήνητον ὅταν παρέχεις ποτὲ ἀφορμὴν ἐξεγέρσεως εἰς τοὺς ὑποτελεῖς. Τοῦτο εἶνε ἀνεῖπτον πρᾶγ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν. Δὲν εἶνε δηλαδὴ μία ἐπιτυχία τὴν ὁποίαν ἐπιζητοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Ἐν τούτοις σοφὸν ἦτον σχεδὸν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦτον εἰς τὰς ἐπιθυμίας ἐλευθερώσεως συγκρούσεις. Ἐν τῇ μεγάλῃ συγκρούσει ἐν ἀνατολῇ ἐπολέμησαν ἀμφότερα τὰ μέρη ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τῆς ὑποθέσεως τῶν Ἰνδιῶν. Ἔλεγεν ὁ Κόντου εἰπεῖν ὅτι ἐπολέμησαν ἀμφότερα τὰ μέρη ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τῆς ὑποθέσεως τῶν Ἰνδιῶν. Ἔλεγεν ὁ Κόντου εἰπεῖν ὅτι ἐπολέμησαν ἀμφότερα τὰ μέρη ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τῆς ὑποθέσεως τῶν Ἰνδιῶν.

Ἡ δαγκανιὰ τοῦ κλέφτου

Ἐξ τὸ Κάϊρον ὁ Μεχμ. Μοντ. Χάμπιπ ἀναλήψεις τὸ κατάστρωμα τοῦ Μοντ. Ἄλπ 80 ὀρόφια καὶ ἀφοῦ ἐφθάσαν εἰς τὸ Ἀλεξάνδρειον ἐπῆγαν εἰς τὸ ἐκεῖ ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἑταιρείας καὶ ἐζήτησαν τὰ ἐμπορεύματα. Ἐκεῖνος ὁποὺ ἐφύλαγε τὸ γραφεῖον ἐφοβήθη μὴ ἔχουν κλέψει τὰ ὀρόφια καὶ ἐφώναξε τὸν ἀστυνόμον. Ὁ ἀστυνόμος ἐπῆγε καὶ ἐζήτησε τὰ ἐμπορεύματα. Ἐκεῖνος

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΜΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ ΔΙΑΘΕΣΕΙΣ ΑΝΑΘΕΜΑΤΟΣΕΩΣ

Μεταξύ των προσφύγων δυόλεπτον ἐ-πικρατεῖ ἀπὸ τῆς χθὲς ἐκκωφαντικὴ ἀναρ-χία, κατόπιν τῆς τῆς ἀποφάσεως νυθεσμο-τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκρίσεως ἀναγνωρίσεως ἐν τῇ σύνεσει τῶν προσφύγων ἐνδείκνυε ἐγγυήσεων ἐπὶ τῶν ἀφορώντων τὴν ἀπο-κατάστασιν τῶν ἀρχικῶν ἐπιτροπῶν ἐγκρίσεως ἐπὶ τ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙΝ ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ "ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥΣ,,

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτεῦ μας). — Σήμερον ἀνεχώρησεν ἐπανερχόμενος εἰς τὴν θέσιν του ὁ ἐν Σόφια Σέρβος ἐπιτετραμμένος κ. Νέσιτς, ὅστις εὑρίσκετο ἀπό τινων ἡμερῶν ἐνταῦθα.

Κατά τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς του ὁ κ. Νέσιτς ἔσχεν ἐπανειλημμένας συσκέψεις μετά τοῦ κ. Μαρίνκοβιτς, ἐπί τῶν θεμάτων τῶν ὁποίων τηρεῖται ἄκρα ἐπιφυλακτικότης ἐκ μέρους τῶν ἐπισήμων.

Ἐγκυροι πληροφορίαι μου, ἐν τούτοις, βεβαιοῦν ὅτι ἡ ἐνταῦθα ἄφιξις καὶ αἱ συνεννοήσεις τοῦ ἐν Σόφια Σέρβου ἐπιτετραμμένου ἐσχετίζοντο μὲ τὴν σημειουμένην ἐσχάτως μεταστροφὴν τῆς πελιτικῆς τῆς Βουλγαρίας. Πράγματι οἱ σερβικοὶ κύκλοι διαβλέπουν ἐντονωτέραν τὴν στροφὴν τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἰταλίας καὶ τὴν ἀπομάκρυνσίν της, κατὰ τοὺς Σέρβους, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς: «τὰ Βαλκάνια εἰς τοὺς Βαλκανίους».

Πιστεύεται ὅτι ὁ κ. Νέσιτς κατέστησεν ἐνήμερον τῆς κινήσεως ταύτης τὴν Κυβέρνησίν του καὶ ὅτι συνεσκέφθη μετὰ τοῦ κ. Μαρίνκοβιτς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς συναντήσεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ κ. Μπούρωφ ἐν Γενεύῃ, ὅπου θὰ συζητηθοῦν αἱ σερβοβουλγαρικαὶ σχέσεις.

ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

ΤΩΝ κ. κ. ΜΠΡΙΑΝ-ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ-ΜΑΡΙΓΚΟΒΙΤΣ

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 2. (Τοῦ ἀνταποκριτεῦ μας). — Ἐν σχέσει μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ Καὶ ντ' Ὀρσαὶ διαψευσιν τῆς εἰδήσεως περὶ συναντήσεως τῶν κ. κ. Μπριάν, Μουσολίνι καὶ Μαρίγκοβιτς πρὸς σύναψιν τριμεροῦς συνθήκης, πληροφοροῦμαι ὅτι πρέσεις συνάντησις τῶν κ.κ. Μπριάν καὶ Μουσελίνι δέον νὰ θεωρῆται ὡς ἀποκλεισμένη.

Ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα διπλωματικῶν κύκλων φρονεῖται ὅτι, παρὰ τὴν κάποιαν βελτίωσιν τῶν γαλλοϊταλικῶν σχέσεων, ἡ ἀποστολὴ τοῦ νέου ἐν Ρώμῃ πρεσβευτοῦ κ. Πωμαρσαί, εἰς ὃν ἀνετέθη ἡ προκαταρκτικὴ ἐξομάλυνσις τῶν διαφορῶν Γαλλίας καὶ Ἰταλίας, ἐναυάγησε.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ. 2. (Τοῦ ἀνταποκριτεῦ μας) — Ὑπὸ τοῦ γραφείου τοῦ τύπου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐξεδόθη ἀνακοίνωσις διαψεύδουσα ὡς ἐντελῶς ἀβάσιμους καὶ φανταστικὰς τὰς πληροφορίας περὶ πρεσεχοῦς συναντήσεως τῶν κ.κ. Μπριάν, Μαρίγκοβιτς καὶ Μουσελίνι πλησίον τῶν γαλλοϊταλικῶν συνόρων πρὸς ὑπογραφὴν τριμεροῦς γαλλοϊταλοσερβικῆς συνθήκης.

ΤΕΡΜΑΤΙΖΕΤΑΙ Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΗΡΧΙΣΕ ΧΘΕΣ Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ

ΚΕΡΚΥΡΑ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ συνεδρίασις τοῦ πενταμελοῦς Ἐφετείου τοῦ ἐνδικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν τῶν καταχραστῶν ἐπαναλαμβάνεται τὴν 4.30' μ. μ. Κατόπιν αἰτήσεως τοῦ κ. Εἰσαγγελέως χορηγεῖται ἡ δίκη ὡς πρὸς τὸν Λαζαρίδην ἀσθενοῦντα καὶ μὴ δυνάμενον ν' ἀπολογηθῇ. Κηρύσσεται περαιωμένη ἡ ἀποδεικτικὴ διαδικασία καὶ ἀρχίζει τὴν ἀγόρευσιν του ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Πίκουλας, ὅστις ἀναφέρει ἐν ἀρχῇ ὅτι ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς τῆς Κερκύρας ὑφίσταται τυραννίαν ἐκ μέρους τῶν τοκογλύφων, ὅτι ἐὐεσπίσθη ὁ νόμος περὶ συνεταιρισμῶν, ἀποβλέπων εἰς τὸ νὰ διευκολύνῃ τοὺς ἀγρότας εἰς τὴν διάθεσιν τῶν προϊόντων των. Ἐξιστορεῖ κατόπιν ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς τὴν ἐξέλιξιν τῶν συνεταιρισμῶν τῆς Κερκύρας καὶ ἀναφέρει τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς ὁ Σκιαδᾶς ἐγένετο κύριος τῆς Ἑνώσεως τῶν Συνεταιρισμῶν, τοὺς ὁποίους ἐξεμεταλεύθη μετὰ τοῦ Λαζαρίδη. Κάμνει κατόπιν ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς μνείαν τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Σκιαδᾶ θέλοντος ν' ἀποφύγῃ τὴν ἐνώπιον δικαστηρίου προσαγωγήν του καὶ ἀναγινώσκει ἐκθέσεις κρατικῶν ὀργάνων, τὰ ὁποῖα ἔψαλλον παινηγυρικοὺς διὰ τὸν Σκιαδᾶν.

Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς συνεχίζων ἀναφέρεται εἰς τὸ διάταγμα τῆς 9ης Αὐγούστου 1927 καὶ ζητεῖ νὰ κατοχυρωθῇ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις. Τονίζει περαιτέρω ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ δύο πρῶτα κεφάλαια τῆς κατηγορίας, τὰ ἀναφερόμενα εἰς ἀπάτας εἰς βάρος Τραπεζῶν καὶ ἀποφαίνεται ὅτι οἱ κατηγορούμενοι εἶναι ἔνοχοι παραβάσεως τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ νόμου 602 περὶ ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο διακόπτεται ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Εἰσαγγελέως.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βελέντζας ἐδήλωσεν ὅτι τὸ περὶ ἐκθέσεως ὑφισταμένου διατάγματος δέον νὰ θεωρῆται μὴ ὑφιστάμενον καὶ ὅτι θὰ ὑποβάλῃ συντόμως εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου ἡ διεθνὴς ἔκθεσις Θεσσαλονίκης θὰ καθίσταται αὐτόνομος ὀργανισμὸς μὲ ἰδιαιτέραν λειτουργίαν καὶ διοίκησιν.

ΚΑΤΑΔΙΩΞΙΣ

ΚΑΙΣΥΛΛΗΨΙΣ ΑΛΛΗΛΟΑΠΑΧΘΕΝΤΩΝ

Ὑπὸ ὀργάνων τοῦ τμήματος Γενικῆς Ἀσφαλείας συνελήφθησαν χθὲς ὁ Α. Βλαχάκης 48ετὴς ἔμπορος ἐν Σπάρτῃ καὶ ἡ 20ετὶς Δήμητρα σύζυγος Γ. Μιχαλοπούλου, ἐμπόρου ἐπίσης ἐν Σπάρτῃ διότι ἀλληλοατιχήθησαν πρὸ 15θημέρου καὶ κατέφυγον ἐνταῦθα, ἀφοῦ ἡ Δήμητρα ὑπεξήρεσε τοῦ συζύγου της καὶ 80 χιλιάδας δρχ. Ἡ σύλληψίς των ἐγένετο χθὲς τοῦ καταστήματος μιᾶς μοδίστας εἰς τὴν ὁποίαν μετέβαινον διὰ νὰ παραγγείλουν ἕνα φόρεμα τῆς Δήμητρας.

Οἱ συλληφθέντες ἐλθόντες εἰς ἀντιπαράστασιν εἰς τὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας μὲ τὸν σύζυγον τῆς Δήμητρας εὑρισκόμενον ἐνταῦθα, συνεβιβάσθησαν μετ' αὐτοῦ καὶ ἀφέθησαν ἐλεύθεροι. Ἡ Δήμητρα ἐπανῆλθε πλησίον τοῦ συζύγου της παρὰ τοῦ ὁποίου ἔλαβε συγγνώμην διὰ τὸ παράπτωμά της ὁ δὲ Βλαχάκης ὑπεχρεώθη καὶ ἐπλήρωσεν εἰς τὸν Μιχαλόπουλον 2 χιλιάδας δραχμὰς ὡς ἔξοδα ἐπιστροφῆς του εἰς τὴν Σπάρτην.

Ἐπὶ τοῦ Βλαχάκη εὑρέθη καὶ κατεσχέθη περίστροφον καὶ κατηγγέλθη οὗτος ἐπὶ παραβάσει ὁπλοφορίας. Ὁ Βλαχάκης εἶναι κάτοχος μεγάλης περιουσίας καὶ πατὴρ τριῶν τέκνων.

—Ἐπίσης συνελήφθησαν εἰς τὸ Ναύπλιον καὶ μετεφέρθησαν ἐνταῦθα οἱ Κ. Γεραμάνης καὶ Ζωὴ σύζυγος Γιαμπόρα, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀλληλοαταχθῇ πρὸ 15 ἡμερῶν ἀφοῦ ἡ Ζωὴ ἀφῆρεσε τοῦ συζύγου της εἴδη ἀξίας 15 χιλιάδων δραχμῶν καὶ 5 χιλιάδας δραχμὰς εἰς μετρητά. Ἡ Γιαμπόρα ἐδήλωσεν ὅτι μετεγνώσθη διὰ τὸ παράπτωμά της, ὁ σύζυγός της ὅμως, ὅστις εἶναι κροσπόλης, δὲν τὴν ἐδέχθη καὶ διὰ τοῦτο παρεπέμφθη μετὰ τοῦ ἀσαγγγέως της εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν.

Η ΟΡΓΑΝΟΥΜΕΝΗ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ ἐπιτετραμμένος κ. Μελάς, ἀναπληρῶν τὸν κ. Πολίτην, μεταδὰς σήμερον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου, προσεκάλεσεν ἐπισήμως ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὸν ὑπουργὸν κ. Μπονκούρ ὅπως κατέλθῃ εἰς Ἀθήνας ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Γαλλικῆς Ἐκθέσεως τοῦ Ζαππείου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἐκθέσεως, αἱ μέχρι τῆς στιγμῆς πληροφορίαι πείθουν περὶ τοῦ ζωηροτάτου ἐνδιαφέροντος τῶν γαλλικῶν ἐμποριῶν καὶ βιομηχανικῶν οἴκων, οἵτινες καταβάλλουν ἐξαιρετικὰς προσπαθείας διὰ τὴν πληροστέραν ἀντιπροσώπευσίν των ἐν τῇ Ἐκθέσει.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ ΝΤΙΑΖ

ΡΩΜΗ. 2. (Ἀσύρματος) — Σημφώνως πρὸς τὰς διαθείσας ὑπὸ τοῦ κ. Μουσολίνι διαταγάς, ἡ κηδεία τοῦ ἀποθιώσαντος Ἰταλοῦ στρατάρχου Διάζ θὰ τελεσθῇ μετὰ πολλῆς μεγαλοπρεπείας.

Ὁ ἐν Ρώμῃ Ἕλλην ἐπιτετραμμένος κ. Καψάλης ἐνετάλη ὅπως καταθέσῃ βαρύτιμον στέφανον εἰς τὴν σορὸν τοῦ ἀποθανόντος Ἰταλοῦ ἀρχιστρατήγου Ντιάζ, καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὰ συλλυπητήρια τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ πρὸς τὸν ἰταλικὸν στρατόν.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Συνελήφθη καὶ κρατεῖται εἰς τὸ τμῆμα γενικῆς ἀσφαλείας ὁ Ε. Γρυπάρης διότι ἀφήσασε 365 δολλάρια τοῦ χορικοῦ Ι. Ἀργυράκη, ὑποσχεθεὶς εἰς αὐτὸν ὅτι θὰ τὸν ἐφυγάδευεν εἰς Ἀμερικήν.

—Συνελήφθη χθὲς ὁ Ν. Κόπολας διατηρῶν περίπτερον ὅπισθεν τῆς Δημαρχίας διότι ἐπώλει πλαστὰ χαρτόσημα. Εἰς τὸ περίπτερόν του κατεσχέθησαν πλαστὰ χαρτόσημα ἀξίας 4500 δρ.

—Συνελήφθησαν ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ οἱ Α. Μαυρογιώργος καὶ Ι. Σισμάνογλου.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ

ΕΙΣΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΤΗΣ ΟΜΑΛΗΣ ΕΠΙΛΥΣΕΩΣ ΤΟΥ

Η ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Κατὰ τὴν ἐντύπωσιν ὡρισμένων κοινοβουλευτικῶν κύκλων— ἐνισχυτικὴν τῶν χθεσινῶν πληροφοριῶν μας — τὸ ζήτημα τῆς ὁδοποιΐας ἔπαυσεν ἀπὸ τῆς συγκρετηθείσης προχθὲς τὴν νύκτα ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Καφαντάρη συσκέψεως τῶν μετεχόντων τῆς Κυβερνήσεως πολιτικῶν ἀρχηγῶν νὰ ἔχῃ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἐξύπτητος, τὸν ὁποῖον προσέδωκαν εἰς αὐτὸ αἱ τελευταῖαι ἐνέργειαι τοῦ κ. ὑπευργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Χαρακτηριστικαὶ ἦσαν καὶ αἱ ἀνακοινώσεις εἰς τὰς ὁποίας ἐν συνομιλίᾳ του μετ' ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου προέβη χθὲς τὴν νύκτα ὁ κ. Καφαντάρης, ὅστις ἀπὸ διημέρου ἐπεδείκνυεν ἐξαιρετικὴν ἐπιφυλακτικότητα.

Ὁ κ. Καφαντάρης, ἀφοῦ ἐξέφρασθη μετ' αἰσιοδοξίας ὡς πρὸς τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῆς κυβερνητικῆς καταστάσεως, παρετήρησεν εἰδικώτερον, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ὁδοποιΐας, ὅτι τοῦτο, κατὰ τὴν γνώμην του, δὲν παρουσιάζεται ὑπὸ ἰδιαζούσαν μορφήν, ἀλλὰ περιλαμβανόμενον καὶ αὐτὸ εἰς τὴν σειρὰν τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἔχει ὑπ' ὄψιν της ἡ Κυβέρνησις νὰ ρυθμίσῃ ἐν καιρῷ.

Προσέθεσεν ἀκόμη ὁ κ. ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων ὅτι πᾶν ἄλλο ἢ σοβαραὶ εἶναι αἱ ἐκδηλούμεναι ἀνησυχίαι ὅτι ἡ τυχὸν παράτασις τῆς ἐκκρεμότητος τοῦ ζητήματος τούτου ἢ ἡ μελλοντικὴ πρὸς ρύθμισίν του ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ συζήτησις εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχουν ἐπωσδήποτε συνεπείας ἐπὶ τῆς κυβερνητικῆς συνοχῆς.

Ἐπίσης ὡς ἐνδεικτικὴ τῆς θέσεως τοῦ ὑπὸ κρίσιν ζητήματος δέον νὰ ἑρμηνευθῇ καὶ ἡ προσπάθεια τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ὅπως ἀναστολῇ ἡ ἐν τῷ Τύπῳ εἰδησεογραφικὴ παρακολούθησις τῆς ἐξελίξεως τούτου.

Σημειωτέον ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας δὲν παρέλειψε χθὲς νὰ προβῇ καὶ εἰς διάθεσιν ὅτι κατὰ τὴν προχθεσινὴν νυκτερινὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Καφαντάρη σύσκεψιν—τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος ὁ κ. Μεταξᾶς προεκάλεσεν — ἀπησχόλησε τοὺς ἐν τῇ Κυβερνήσει ἀρχηγοὺς τὸ ζήτημα τῆς ὁδοποιΐας, ἐνῷ κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις καὶ αὐτῶν τῶν κ.κ. Καφαντάρη καὶ Μιχαλακοπούλου, ὑπῆρξε τὸ κύριον θέμα τῆς διεξαχθείσης κατ' αὐτὴν συζητήσεως.

Κατὰ ληφθεῖσαν κυβερνητικὴν ἀπόφασιν, θὰ ἐπιδιωχθῇ ὅπως ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Τετάρτης ἐπαναληφθοῦν τακτικῶς αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς. Κατόπιν τούτου τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς ἐκοινοποίησε χθὲς πρεσκλήσεις πρὸς τοὺς κ.κ. βουλευτὰς εἰς συνεδρίασιν διὰ τὴν 5ην μ.μ. τῆς Δευτέρας.

Ἐπίσης πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις εὑρισκομένους βουλευτὰς ἀπεστάλησαν προσκλήσεις τόσον ἀπὸ μέρους τοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν ἡγετῶν τῶν ἐν τῇ Κυβερνήσει κομμάτων ὅπως ἐπισπεύσουν τὴν ἐπάνοδόν των ἐνταῦθα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀπὸ τῆς Δευτέρας ἐπανάληψις τῶν συνεδριάσεων τοῦ Σώματος.

Προβλέπεται ὅτι ἡ συνεδρίασις τῆς Δευτέρας θὰ καταναλωθῇ εἰς τὴν συζήτησιν ἐπερωτήσεων ἐκ τῶν ἀναγεγραμμένων ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, τῆς δὲ Τρίτης τῶν ἀναφορῶν, ὥστε ἀπὸ τῆς Τετάρτης νὰ ἐπιληφθῇ ἡ Βουλὴ τοῦ νομοθετικοῦ αὐτῆς ἔργου.

Κατὰ παρασχεθείσας καὶ χθὲς ἐκ κυβερνητικῆς πηγῆς πληροφορίας, θὰ προταχθῇ ἡ συζήτησις καὶ ψήφισις κατὰ σειρὰν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς λήξούσης χρήσεως 1927—1928, τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τοῦ ἑλληνογαλλικοῦ συνυποσχετικοῦ διὰ τὰ πελεμικὰ χρέη καὶ τῶν κατατεθησομένων νομοσχεδίων περὶ κυρώσεως τῶν μεταξὺ Κράτους καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης συμβάσεων, διακανονισμοῦ τῶν μεταξὺ αὐτῶν ἐκκρεμῶν δοσοληψιῶν καὶ ἱδρύσεως τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης.

Προβλέπεται ὅτι διὰ τὴν ψήφισιν τῶν ἀναφερθέντων νομοθετημάτων καὶ τὴν ἐκ παραλλήλου ψήφισιν τῶν ὡς ἐπειγόντων χαρακτηρισμένων ἐκκρεμῶν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς νομοσχεδίων θὰ καταναλωθῇ ἐλάχιστον τὸ μέχρι τῶν διακοπῶν τοῦ Πάσχα διάστημα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σώματος.

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ.-ΠΟΤΕ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Πληροφορούμεθα ἀρμοδίως ὅτι αἱ συμβάσεις περὶ ἱδρύσεως τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης καὶ συστάσεως τῆς Γεωργικῆς, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ρυθμίζουσα τὰς ἐφεξῆς σχέσεις τοῦ Δημοσίου μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, θὰ ὑποβληθῶσι πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τὰ μέσα τοῦ τρέχοντος μηνός.

Ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης θὰ συμπέσῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα περὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου. Προϋποθέτει δὲ ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας αὐτῆς τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἐκτελεστικοῦ διατάγματος περὶ κυρώσεως τῆς σχετικῆς συμβάσεως καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ὁρίζεται ἡ τιμὴ τῆς σταθεροποιήσεως τῆς δραχμῆς. Συγχρόνως δὲ θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» καὶ τὰ διατάγματα περὶ διορισμοῦ τοῦ μὲν κ. Διομήδους ὡς διοικητοῦ τῆς νέας Τραπέζης, τοῦ δὲ κ. Τσουδεροῦ ὡς ὑποδιοικητοῦ αὐτῆς, ἡ θητεία τῶν ὁποίων, ὡς γνωστόν, εἶνε πενταετής.

Κατὰ τὰς αὐτὰς ἀνακοινώσεις, ἡ λειτουργία τῆς «Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος» θὰ γίνῃ πάντως μετὰ τὴν τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, καθόσον εἶνε ἀπαραίτητον ὅπως ὁ ἤδη διοικητὴς αὐτῆς κ. Διομήδης λογοδοτήσῃ ἐνώπιον τῶν μετόχων αὐτῆς ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ λήξαντος ἔτους 1927. Ἡ συνέλευσις αὕτη θὰ συμπέσῃ, συμφώνως τῷ ἰσχύοντι καταστατικῷ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου. Μετὰ τὴν συνέλευσιν ταύτην ὁ κ. Διομήδης θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης τὴν ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ διοικητοῦ παραίτησίν του, μεθ' ὃ θὰ κληθῇ ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν ἔκτακτος γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὴν ἐκλογὴν νέου διοικητοῦ καὶ ὑποδιοικητοῦ. Διὰ τὴν θέσιν τοῦ διοικητοῦ, ὡς γνωστόν, θὰ ἐκλεγῇ ὁ κ. Δροσόπουλος, διὰ δὲ τὴν τοῦ ὑποδιοικητοῦ ὁ κ. Κορυζῆς. Ἡ θητεία αὐτῶν θὰ εἶνε ἑξαετής.

Πληροφορούμεθα σχετικῶς ὅτι ὀλίγον ὕστερα τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὁ διοικητὴς αὐτῆς κ. Διομήδης θὰ ἀναχωρήσῃ διὰ Λονδῖνον ὅπως διαπραγματευθῇ τὸ ἄνοιγμα πιστώσεων ὑπὲρ τῆςΤραπέζης,αἵτινες θὰ χρησιμοποιηθοῦν παρ' αὐτῆς διὰ τυχὸν ἐμφανισθησομένας συναλλαγματικὰς ἀνάγκας.

Η ΣΚΑΝΔΑΛΩΔΗΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΧΑΜΙΤ

ΠΩΣ ΕΔΡΩΝ ΟΙ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝΤΕΣ ΤΗΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΝ. - ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΚΡΙΣΕΩΣ

Οἱ διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν κτημάτων τοῦ Σουλτάνου Χαμὶτ συλληφθέντες Μπαγιαρδάκης καὶ Νικολόπουλος ἀπελογήθησαν χθὲς συμπληρωματικῶς ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ Καβάλλας κ. Δημοσιόλου. Ἡ γνωμοδότησις τοῦ εἰσαγγελέως τῶν Πλημμελειοδικῶν ἐπὶ τῆς προφυλακίσεως ἢ μὴ τούτων δὲν ἐλήφθη εἰσέτι. Μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τὰ ὁποῖα κατεσχέθησαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἑταιρείας, ἡ ὁποία διεξοδίκει τὰ κτήματα τοῦ Χαμὶτ καὶ τὰ ὁποῖα εἶνε συνημμένα εἰς τὴν δικογραφίαν περιλαμβάνεται καὶ τὸ συμβόλαιον τὸ ὁποῖον εἶχον ὑπογράψῃ οἱ κληρονόμοι τοῦ ἀποβανόντος Σουλτάνου μὲ τὸν διευθυντὴν τῆς ἐν λόγῳ ἑταιρείας Μπένετ.

Τὸ συμβόλαιον τοῦτο συνταχθὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει φέρει ἡμερομηνίαν 2 Ἀπριλίου 1922 καὶ ὑπογράφεται ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπὸ τοὺς κληρονόμους τοῦ Χαμὶτ πρίγκηπας Μεχμὲτ Σελήμ, Ἀβδοὺλ Καντίρ, Ἀχμὲτ Φουρανεντίν, Ἀβδοὺλ Ραήμ, Ἀχμὲτ Νουρεντίν, καὶ πολυκηπίσσας Ζενέ, Ναϊμέ, Σαδή, Ἀϊσέ, Ραφιέ, τὰς θυγατέρας τοῦ Χαμὶτ Μπαντιμαλίζ, Πεϊδίστ, Νατζή, Φατιμέ, Ἐμσαλινοὺρ καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τὸν Τζὰν Κοντολεὶν Μπένετ καὶ τὸν συνεταῖρόν του Γεώργ. Μέτλαν Ἔδουαρδ. Περὶ τοῦ Μπένετ ἐγνώσθη ὅτι εἰς τὴν διάσκεψιν τῆς Λωζάννης ἦτο ἰδιαίτερος γραμματεὺς τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἀγγλίας λόρδου Κῶρζον, τῇ μεσολαβήσει τοῦ ὁποίου ἐτετεύχθη ἡ προσθήκη εἰς τὴν συνθήκην δηλώσεως σχετικῆς μὲ τὰ κτήματα τοῦ Χαμὶτ. Ὁ Μπένετ συνωδεύετο τότε εἰς τὴν Λωζάννην ἀπὸ τὴν ἐρωμένην του καὶ κατόπιν σύζυγόν του κ. Μπωμόν, τὴν ὁποίαν εἶχε γνωρίσῃ εἰς τὴν Κων)πολιν. Ἡ Μπωμὸν διηύθυνεν εἰς τὴν Κων)πολιν ἕνα ἀριστοκρατικὸν κέντρον εἰς τὸ ὁποῖον ἐσύχναζον οἱ Τοῦρκοι πρίγκηπες Ἐκεῖ ὁ Μπένετ ἐγνωρίσθη, μέσῳ τῆς κ. Μπωμόν μὲ τοὺς κληρονόμους τοῦ Χαμὶτ πρίγκηπας καὶ ἰδίως μὲ τὸν Σλαχεδίν, μέσῳ τοῦ ὁποίου καὶ ἐπέτυχε νὰ τοῦ ἐκχωρηθοῦν τὰ κληρονομικὰ δικαιώματα τῶν ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ Χαμὶτ. Ἐπηκολούθησε κατόπιν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ ἵδρυσις τῆς ἑταιρείας «Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία» διὰ τῆς συνεργασίας τοῦ Ἀμερικανοῦ κεφαλαιούχου Ντίκεϋ, ὁ ὁποῖος κατέβαλε 10 χιλ. δολλάρια. Μετὰ τὴν συνθήκην τῆς Λωζάννης ὁ Μπένετ ἐγκατεστάθη εἰς Ἀθήνας καὶ ἵδρυσε διαδοχικῶς τὰς ἑταιρείας «Ἀγγλοελληνικὴν» καὶ «Ἑλληνοαμερικανικήν». Τότε ἐνημερώθη καὶ τὴν κυρίαν Μπωμὸν διαζευχθεῖς μίαν πλουσίαν καὶ ὡραίαν Ἀμερικανίδα τὴν ὁποίαν εἶχε προηγουμένως νυμφευθῇ.

Ὁ Μπένετ εἶχε σχέσεις ἐν ἀρχῇ μὲ ὅλους τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἐν τέλει ἀντληφθέντες τοὺς τυχοδιωκτικοὺς σκοποὺς του ἔπαυσαν πᾶσαν ἐπαφὴν μαζί του. Ὁ κ. Ἄπσλεϋ ἐπιτετραμμένος τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας τὸν ἀπεκάλεσε κάποτε «βαγαμόντην» ὁ δὲ κ. Τάλμποτ ὅταν ἀφίκετο ἐνταῦθα ἠρνήθη νὰ τὸν δεχθῇ εἰς ἀκρόασιν. Οἱ ἐν Ἀθήναις ἀγγλικοὶ κύκλοι τὸν ἐμίσουν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπειδὴ παρουσιάζετο ἀναφανδὸν φιλότουρκος. Ὁ Μπένετ διέμεινεν ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον εἰς τὴν Θεσ)νίκην παρουσιαζόμενος ὡς ἀνταποκριτὴς ἀγγλικῶν ἐφημερίδων ἐνῷ πράγματι ἐφρόντιζε νὰ συλλέξῃ στοιχεῖα σχετικὰ μὲ τὴν ἐκεῖ περιουσίαν τοῦ Χαμὶτ.

Ἂς σημειωθῇ ὅτι ὁ Μπένετ παρηκολουθεῖτο ἀφ' ἧς ἐγκατεστάθη εἰς Ἀθήνας ἀπὸ τὸ Ἐιδικὸν Τμῆμα Ἀσφαλείας τοῦ ὁποίου πρὸ ὀλίγου τότε ὁ ταγματάρχης κ. Γκίνος καὶ ἡ κυβέρνησις ἐτηρεῖτο τακτικὰ ἐνήμερος ἀπὸ τὸ ἀνωτέρω τ